

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 277. szám

2016. január

Békesség!

Újév köszöntött ránk – írom ezeket a sorokat még az óév végén. Rögtön eszmélek is, hogy bizony nem magától értetődő a fenti kifejezés helyessége – emlékezzünk csak Jakab apostol szavaira, aztán pedig arra, hogy micsoda kegyelem és kiváltság az előttünk álló év Atyántól, az Istentől. Egyrészt lehetőség: fedezzük fel, ismerjük meg, hogy mit tartogat nekünk, milyen jó cselekedeteket készített elő számunkra az Úr. Másrészt felelősség, hogy használjuk ki a kapott időt, ragadjuk meg az alkalmat és kerüljük el a rosszat. Harmadikként pedig azt mondom, küldetés: meghatározott céllal alkotott minket a Teremtő, és adja elénk az új esztendőt. Ne legyünk restek, vágjunk bele, és gyönyörködjünk a Mindenhatóban, hogy dicsőséget szerezzünk a názáreti Jézus nevének az életünkkel.

Az emlékezésnek, visszagondolásnak is megvan azonban a helye, főleg ha jó emlékekkel teljes a múlt. Jelen számunk nagyrészt még a decemberi hónap eseményeivel foglalkozik. Mozgalmas, élménydús ünnepi időszakon vagyunk túl, amiről olyannyira sok beszámoló született, hogy a cikkeknek csupán egy részét tudjuk ebben, másik részét pedig majd a következő újságban bemutatni. Mindazt a munkát, amit a Testvérek befektettek, köszönöm.

Gyülekezetünk új tagokkal is bővült, jelen számunkban egy testvérnőnk bemutatkozását olvashatjuk, fogadjuk őt szeretet-

tel! Most a cikkekről nem írok egyenként, ehelyett szeretném a testvéreket egy verssel köszönteni. Ha úgy látjuk, nehéz a teher, amit az újévben hordoznunk kell, merítsünk erőt belőle!

Testvéri szeretettel: Széll László

Túrmezei Erzsébet:
Újévi kérés

*Láttam, Uram!
Egyik béna volt, a másik aszott, sárga...
vagy nem volt lába...
De a Te fényed hullt a betegágyra!
Hitükkel elrejtőztek Nálad,
és úgy hordozták mázsás terhüket,
a Te erőddel, mint a szalmaszálát.*

*És láttam szalmaszál alatt roskadókat.
Mert mázsás teher
könnyű, mint a kis szalmaszál, Veled.
De nélküled
a szalmaszál is mázsás súly lehet.*

*Új évbe indulok,
és nem tudom, mi vár rám.
Csak azt tudom: velem vagy, nem hagysz árván.
Csak azt tudom: utam már kijelölted.
Mint bízó gyermek, járhatok előtted.
Te mérsz ki bút, örömet, munkát, terhet,
s irgalmad mindegyikbe áldást rejtett.*

*Csak egyet adj: hogy céliránt haladjak,
hogy szalmaszálak alatt ne roskadjak!
És ha szereteted mázsás teherrel
tenné próbára ezt a gyenge vállat –
segíts úgy vinni mázsás terhemet
a Te erőddel – mint a szalmaszálát!*

Hálaadás

A Szivárvány Baptista Szakképző Iskola az imaházunkban (december 12.)

„Hála, köszönet a sok-sok jóért, Isten napról-napra gondol ránk; léptünk’ óvja, védi minden percben: Égi jó Atyánk!”

Ez volt annak a csodálatos, hálaadásról szóló énekkari éneknek a refrénje, amelyet először hallhattak azok a diákok, akik a Szivárvány Baptista Szakképző Iskolából érkeztek imaházunkba december 12-én, szombaton, részt vegyenek egy rendhagyó istentiszteleten hogy a hálaadás témakörében.

Ismerve az intézmény tanulói összetételét, hátterét, és tudva, hogy az iskolai kereteken kívül – ahol kötelező módon vesznek részt bibliaismereti órán –, nem szoktak imaházba járni; izgalommal vártam, hogyan fogadják majd ezt a „templomi” formát. Katona Béla lelkipásztor testvér olyan programot állított össze erre az alkalomra, amely igazán a vendégek nyelvén szólt; üzenetét röviden, tömören, ám érdekesítően, lényegre törően továbbította, médiaeszközök alkalmazásával (zene, kisfilm vetítés).

A már említett bevezető énekkari ének alatt csodálatos természetfotókat és gyülekezeti életünkből vetített képsorokat láthatunk.

Katona testvér az amerikai Hálaadásról [Thanksgiving] tartott rövid ismertetést, majd igei gondolatok következtek, és gyülekezetünkben tartott hálaadónapi szokásainkról, hálaadó oltárunkról is mesélt.

„Mert mi tesz téged különbbé? Mid van, amit nem kaptál? Ha pedig kaptad, mit dicsékszel, mintha nem kaptad volna?” (I. Kor. 4:7)

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, amely minden értelmet

meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” (Fil.4:6-7)

Egy másik vetített kisfilm zenei háttere a „Ma csak álmodom arról” című ifjúsági ének volt. A kisfilm egy megindító történetet mesélt el. Lényege az erőfeletti küzdelem és győzelem. Egy apa lehetetlent nem ismerve küzd, hogy beteljesítse súlyosan fogyatékos fia álmát, hogy futóversenyen indulhasson. Ezért rendszeresen edzeni kezd, és együtt indulnak számtalan futó-, és triatlonversenyen. Rick és Dick Hoyt élete ábrázolja a családi kötelék legtisztább formáját (odaadás), és példázza a küzdeni akarárs diadalát.

A rövid diák-istentisztelet sem végződhetett imádság nélkül, az elcsendesedéshez egy csellódarab, J. S. Bach: G-dúr Prelúdium hangolta a fiatalokat.

Nagyon meglepő volt számomra a diákok fegyelme, érdeklődése, az alkalom fogadtatása és töretlen, aktív figyelmük.

Karácsony

Budapest Baptista Szakközépiskola (december 18.)

A másik iskola látogatására talán még nagyobb izgalommal készült Katona testvér, hiszen erre a „Karácsony” témakörét feldolgozó alkalomra a Budapest Baptista Szakközépiskola diákjait és tanárait vártuk imaházunkba. Ebben az intézményben a diákok többsége igazolt sportoló, gyakran kimagasló eredménnyel a hátuk mögött. Ők a tanulást, a kötelező iskolai részvételt gyakran nyűgként élik meg. Naivitás lenne azt feltételeznünk, hogy a fenntartói részről (Baptista Egyház) kötelezően előírt bibliaismereti oktatást, vagy ezt a templomi programot vágyakozva várták...

December 18-án mégis megnyílt előttük imaházunk ajtaja, ők pedig elfoglalták helyüket (az énekkari rész is tele volt, a karzaton is ültek). Az alkalom alatt én is az énekkari székek egyikén foglaltam helyet,

így megfigyelhettem az arcokat az egész óra, illetve istentisztelet alatt.

Eleinte kicsit zajosak voltak, aztán szépen lecsendesedtek, és minden félelmünk ellenére fegyelmezetten, elmélyülten viselkedtek.

Először a Ben-Hur című film nyitójelentéből láthattunk bejátszást – Jézus születését.

Igeolvasás a Máté evangéliumából történt (Mt. 1:18-25), mely alapjául szolgált annak a rövid igehirdetésnek, amelyben a diákok képet kaphattak a karácsonyi történet elemeiről, azok jelentéséről, jelentőségéről.

A „Mary did you know” (Tudtad-e Mária?) c. keresztyén dal alatt képsorokat láthattunk Jézus életéből, áldozatáról.

Végül Ady Endre: Karácsonyi Rege c. Verse hangzott el Szabó Gyula előadásában, zenei aláfestéssel, karácsonyi képekkel.

Ahogy írtam, végig láttam a gyerekeket. Nem cseverésztek, hanem nyugodtan ültek. Nem „telefonoztak”, hanem figyeltek. Megfigyeltem, hogy az egyébként eleinte intenzíven rágógumizó szájak az elmélyült figyelem pillanataiban teljesen leálltak...

Imádság után búcsúzóul a diákok a kijáratnál mosolyogva, megköszönve fogadták el tőlünk a gyülekezet nőtestvérei által készített kis karácsonyi, becsomagolt süti-csomagocskát.

Nem tudjuk kinek mennyit jelentett ez az istentisztelet. Hiszem, hogy nem hatástalan az életükre nézve sem az, hogy eljöttek Isten igéjét hallani, sem az, hogy rendszeres bibliaismeret órán vesznek részt. Imádkoznunk kell, hogy Isten használja fel ezt a lehetőséget az életükben az Úr Jézussal való találkozásra!

Papp Györgyi Bereniké

Bemutatkozás

Szeretettel köszöntöm a Testvéreket!

1955. 02. 24-én születtem Budapesten, szüleim a Nap utcai imaházba jártak. Ott volt a gyermekbemutatásom, Szabó László lelkipásztor testvér idejében. Ezután Vajára költöztek ahol a gyermekkoromat töltöttem, majd az idő továbbhaladtával elkerülve a szülői háztól, eltávolodtam a gyülekezetektől is. Tanultam, dolgoztam, lakáshoz jutottam (eltartási szerződéssel), férjhez mentem született három gyermekem, így éltem nagyon elfoglalt „rendes” életem. Időnként, ha ünnepi istentiszteletre elmentem, nagyon irigyeltem a hívőket, úgy gondoltam mindent elrontottam helyrehozhatatlanul. 38 éves koromban, mikor egyik gyermekem szemsérüléssel kórházba került, kaptam öcsémtől egy levelet, melynek utolsó mondata ez volt:

„Nagyon szeret téged az Úr Jézus, ne várakoztasd sokáig.”

Ez a mondat nem hagyott nyugodni, így jutottam el a lakásomhoz legközelebbi baptista gyülekezetbe, ahol éppen evangelizációs alkalomra hívogatott Révész Árpád lelkipásztor testvér, itt megszólított Isten. Rám nehezdedek a bűneim, nagyon nyomorultul éreztem magam mindaddig, míg nem kértem Istent, hogy bocsásson meg és fogadjon el, úgy ahogy vagyok. Kimondhatatlan öröm, békesség töltött el, azon az estén. Nagy, szerető gyülekezet fogadott és támogatott lelkileg és anyagilag. Következő évben lányom, majd a szomszéd kislány, néhány év múlva fiam és menyasszonya is bemeztkezett. Nagyon áldott évek következtek, a nehézségek ellenére is. Rövidesen munkanélküli lettem, férjem beteg lett, félig felépített házzal, 3 iskolás gyerekkel vártunk, majd jött édesanyám vigasztaló levele, amiben ez állt:

„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál...”
Róma 8:28

Akkor még nem értettem, később sok

megtapasztalásunk volt, amikből egyet megemlítenék, mivel mindet nem lehetséges leírni ilyen kis terjedelemben.

Az erzsébeti imaházzal egy utcában, egy időben épült a családi házunk.

A pesterzsébeti testvérek részéről is megtapasztaltuk a szeretetet, már 18 évvel ez előtt is, amikor az Elmű nem tudta bekötni az új házba az áramot, a régi ház teteje miatt és Péter Gábor bácsi segítségével egy reggel, nem emlékszem hány testvérrel itt voltak és néhány óra alatt lebontották a tetőt, amiért nagyon hálásak vagyunk.

Közel két éve nyugdíjas lettem, az egészség nem mindig kielégítő és ennek hatására döntöttem úgy, hogy az erzsébeti gyülekezet tagja szeretnék lenni, ahol öröm volt ismét átélni a testvérek szeretetét.

Szeretném, hogy sok erzsébeti ismerősöm is otthonra, elsősorban Istenhez találjanak, a gyülekezetben.

Családon belül pedig az a vágyam, hogy Józsué szavaival elmondhassam:

„Én és az én házam népe, az Urat szolgáljuk.” Józsué 24:15

Ehhez a testvérek imatámogatását is szeretném kérni.

Köszönettel:

Frankóné Tisza Marianna

Röviden az adventi eseményekről

Arra kaptam felkérést, hogy egy rövid beszámolót írjak a hajléktalanszállón végzett karácsonyi szolgálatról.

Annyi minden történt ez alatt a négy hét alatt és több esemény is mélyen megérintett, hogy úgy gondoltam, megosztom a Testvérekkel.

Adventben jó, ha csendben tud az ember készülni és valahogy az évek múlásával másképp látja az életet és a fontosság, illetve múlandóság kérdéseit.

Advent első vasárnapján a csoportunkban annak örvendtünk, hogy itt együtt lehettek a Winkler család hozzánk járó tagjai.

Akkor még nem gondoltuk, hogy ez az utolsó alkalom, hogy Winklerné Anna testvérnőnköt láthatjuk. Velünk együtt készült és várta a karácsonyt.

Hétfő reggel ment a körtelefon üzenet, testvérnőnknek megállt a szíve, helikopterrel vitték kórházba és küzdenek az életéért. Az egész csoport egy szívvvel kezdte meg a közbenjáró imádságot testvérnőnkért.

Advent második vasárnapján a csoportban és családban ott volt a bizakodás, hogy túl van az életveszélyen és felépül.

Csütörtökön a férje arra kért, hogy Katona testvérrel menjünk be az intenzív osztályra és imádkozzunk Érte.

Pénteken a délelőtti órákban bementünk, mivel a lelkészeket minden időben beengedik a kórházakba, még az intenzív osztályra is. Az ügyeletes orvosok nagyon figyelmesek voltak, és paravánokkal biztosították az intimitást az imádkozáshoz. Nem gondoltuk akkor, hogy ebben a földi létben az utolsó alkalom, hogy Érte és a családjáért imádkozhatunk. Már szinte csak lélekben volt velünk. Szombat reggel kaptuk a szomorú hírt, hazaköltözött a mennyei hazába, ahova készült.

Ebben az évben is ellátogattunk a Baptista Szeretetszolgálat vezetése alatt álló Soroksári Átmeneti Hajléktalanszálló házi karácsonyi alkalmára. Nem az első alkalom, hogy részt vehetek ilyen alkalmakon. A karácsonyi ünnepélyek mindig örömmel töltenek el, de a szállón ezeken az alkalmakon nem könnyű örülni és talán még nehezebb örömet fakasztani, reményvesztett embereknek biztató üzenetet átadni. Mindig erre vállalkoznak azok, akik vállalják ezt a szolgálatot.

Idén lelkipásztorunk vezetésével Széll Andrea testvérnő és lánya Dalma, valamint jómagam vettünk részt ezen a karácsonyi házi ünnepélyen. Andrea gitár vezetésével énekeltünk közösen karácsonyi énekeket. Majd meghallgattuk az Ő személyes bizonyoságtételét, hogy Ő miként tapasztalta meg életében Isten szeretetét, amikor férje

elvesztése miatt nagyon nagy próbában volt. Ma is abban az Istenben bízunk, aki annyira szerette az embereket, hogy karácsonykor elküldte a Fiát erre a földre. Az egyedüli megoldás ma is az, hogy higgyünk Istenben és befogadjuk az Úr Jézust a szívünkbe. Dalma kedvenc gondolatait osztotta meg az Adventtel kapcsolatban.

A rövid pásztori gondolatok már nem a kis Jézusról, hanem az értünk meghalt Megváltóról szóltak. Elmondta, hogy milyen hatással volt a Szivárvány iskolában a Boros Lajos által elmondott bizonyoságtétel. Ez az ember ugyanis súlyos bűncselekmények elkövetésének a következményeként sok-sok évet börtönben töltött. Ott megtért, elfogadta Jézus Krisztust, mint személyes Megváltót. Most mindenkinek arról tesz bizonyoságot, hogy lehet új életet kezdeni, már nem a maga erejéből, hanem a Megváltóval a szívében, Isten erejével.

A karácsony legnagyobb ajándéka ma: nem a gyermek Jézus várása, hanem találkozni a Megváltóval.

Néztem és néztük az arcokat közben, amiben alig-alig láttunk örömet, helyette láttunk elrontott életű, az ördögtől megrongált sorsokat. Arra gondoltunk, mennyire megváltozhatna az életük, ha átadnák azt, ha rábíznák a sorsuk irányítását Istenre. Megköszönték az intézmény vezetői a gyülekezet ajándékait, a fenyőfát és a déligyümölcsöket, amiket vittünk.

Mennyivel örömtelibb alkalom volt a szépkorúak karácsonyi estjén részt venni! Ebben az évben is Advent utolsó vasárnap délutánján lehettünk együtt. A szépen és gazdagon megterített asztal már eleve megadta az est alaphangulatát. Az igei gondolatok után közös éneklés következett. A kézzel kézre továbbadott mikrofon segítségével mindenki elmondhatta rég megtanult karácsonyi verseit, vagy az erre az alkalomra szánt gondolatait. Hallottunk szájharmónikán énekeket, majd testvéreink

kvartett énekét. A fiatalok is megtisztelték az időseket a jelenlétükkel, zenei és prózai szolgálatokkal kedveskedtek. Elmondták, hogy kiváltságnak tekintik, hogy szolgálhatnak, és hogy tisztelhetik az előző korosztályokat. Innen is köszönjük Nekik.

Az este ajándékozó részében mindenki részesülhetett a gyülekezet ajándékában, a következő évi Bibliaolvasó vezérfonalban. Nagyon köszönjük Tóth Dalma testvérnőnek az igen szép és finom tortát, amit közösen elfogyasztottunk. A torta egy szépen terített asztalt és rajta négy nagy adventi gyertyát formált.

Két testvér részére feleséggel személyesen vittük el a gyülekezet ajándékát. Maróthi János testvért az otthonban látogattuk meg, ahol jelenleg él és köszönte, hogy gondol rá a gyülekezet testvérisége. Jó tudnia, hogy szeretik őt és látogatják is. Elmondta, hogy mindennel meg van elégedve és hálás Istennek mindenért.

Özvegy Szalai néni is örömmel vette a látogatást és köszönte az ajándékot. Nem panaszkodott, inkább ő is arról beszélt, mennyi mindenért hálás Istennek az életében.

Jó volt együtt lenni az idős testvérekkel a gyülekezeti alkalmakon és a látogatások alkalmával is.

Laczkovszki János

Gyülekezetünkben történt 2015-ben

Temetések:

Hering Sámuelné (01.23.)
Herczeg Mihályné (02.11.)
Kiss Zoltán - gyülekezet volt tagja - (02.28.)
Piros Lajos (09.16.)
Bartha Dezsőné (09.17. Kiskőrös)
Winkler Györgyné (12.12.)

Születések:

Bazsinka Joel Fülöp (03.13.)
Szappanos Eszter (03.27.)
Marton Rebeka (06.21.)
Szilágyi Pál (06.30.)
Pauer Ákos Krisztián (10.12.)

Tagság áthozás kijelentése:

Bálint Béla, felesége Györgyi, lányuk
Dominika (02.15.)
Gábora András, felesége Ilona Borbála
(05.17.)
Hetényi Levente, felesége Esztilla (09.13.)
Kovács Pál, felesége Ibolya (09.13.)
Tóth Kornél (09.13.)
Frankóné Tisza Marianna (11.01.)
Kiss Árpád, felesége Anna (12.06.)

Bemerkések:

Gábora Márk (05.17.)
Laczkovszki Ámon (05.17.)
Pauer Zoltán (05.17.)
Varsóci Kristóf (05.17.)
Gábora Botond (10.25.)
Gerstenbrand Ádám (10.25.)
Gerstenbrand Máté (10.25.)
Hangay László (10.25.)
Katona Réka (10.25.)
Surányi Júlia (10.25.)
Surányi Kamilla (10.25.)

Eljegyzés:

Lovász Debóra és Koszorús Krisztián (08.15.)

Menyegzők:

Fehérváry Dorottya és Máté Lukács (04.18.)
Kontra Andrea és Putnoki Gábor (06.13.)

Házassági évfordulások köszöntése a gyülekezetben:

Piros Lajos és felesége Erzsébet: 60 év
(05.10.)
Simon Péter és felesége Eszter: 50 év (07.26.)

Imarovat

*„Sokkal jobb időnként csendességbe
visszavonulni, mint e világ zajától mentes
élet után szentimentálisan sóvárogni”
(Spurgeon)*

Néhány aktuális imatéma a hónapra:

2016-ban minden hónapban lehetőséget
kap egy csoport, hogy megosszon velünk
néhány hálaot, imakérést. A sort
lelkipásztorunk kezdi, aki egész
gyülekezetet érintő témákat hozott elénk:

1. Hálás Istennek, mert a gyülekezet, a
gyülekezeti tagok krízishelyzetekben az
élő hitükről tettek bizonyosságot.

2. Imakérésként ezt a két témát hozta
Katona testvér a gyülekezet elé:

- A nagyon pozitív visszajelzésekkel
zárult csendeshét után két újabb ilyen
hét is a tervek között szerepel 2016-
ban.
- A meglévő házi csoportok is sok
testvért segítenek Istennel és más
testvérekkel való kapcsolatukban.
Ezen csoportok kiterjesztése is
fontos lenne a közeljövőben.

Nem szoktam tenni „újévi fogadalmat”,
ezért a következő témát sem annak szánom,
hanem a benne rejlő lehetőség miatt hozom
a testvérek elé.

Sokan, vagy inkább mindannyian, küzdünk
időhiánnyal. Fontos dolgokra nincs időnk.
Hozzuk ezt is Isten elé, kérjünk tanácsot,
bölcsességet attól, aki Ura az időnek is!

Császár Levente

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm a Testvéreket az ifjúság nevében. Vannak fiatalok – és talán idősebbek is – akik életében a december egy nehezebb hónapnak számít. Ilyenkor egyszerre vár ránk számonkérések sora az iskolában és az adventi időszak sok csodája, a karácsonyra való készüléssel együtt. Az ifjúságunk életében is nagy szerepet tölthettek be ezek az elmúlt időszakban, így a következő sorokban most ebbe nyerhetnek betekintést a Testvérek. Igyekeztünk az ünnepet és az erre való készüléssel igazán mélyen megélni, és azt a szeretetet, ami Jézus Krisztusban testet öltött, közvetíteni egymás, a közösségünk és minden ember felé.

Advent negyedik vasárnapján szokás szerint a fiatalok kapták a lehetőséget, hogy feldíszítsék a gyülekezeti fát. Ez a nap mindig izgalmas és különleges az ifi életében, hiszen ekkor szolgálhatunk az egész gyülekezet, az idősebb korosztály és a gyülekezetünk legkisebb tagjai felé is. Az idei évben Kánai-Simon Viktória vezetésével történt a fadíszítés, aki sok időt és energiát fektetett abba, hogy a fa igazán tökéletesen mutasson, így szóba sem jöhetett a szaloncukordobálás és a kevésbé odaillő díszek elrejtése a fán. A fiatalok azonban aktívan kivették a részüket a munkából, néhányan a létra tetején töltötték az idő nagy részét, míg a legtöbben a díszekre kötözték új madzagokat. A fadíszítés közben került sor a szépkorúak karácsonyára, ahol egy kis szolgálatsokorral (néhány énekkel, egy verssel és igei gondolatokkal) köszöntöttük az idősebb testvéreket. Ezután pedig felmentünk az egyik kisterembe és elkészítettük a gyerekek karácsonyára szánt ajándékcsomagokat. Nagy öröm és élmény volt ennyi fiatallal együtt dolgozni, hiszen 22-en vettünk részt a programokon ezen a napon. Futószalagszerűen pakoltuk a csomagba a különböző édességeket és mindenkinek jutott valamilyen feladat: volt,

aki a gemicukrot tette a csomagba, más a szalagot húzta meg, de olyan is volt, aki azokat a dobozokat állította össze, amibe végül az ajándékok kerültek.

Az elmúlt hónap csak ifjúságot érintő eseményeiről Lovász Petra ír:

„Ebben a hónapban is volt lehetőségünk részt venni különböző programokon. Ezekről szeretnék pár sorban beszámolni. Először is, még a hónap elején december 4-6 között került megrendezésre a Kaposvári Ifjúsági Konferencia. Ez azért is volt különleges, mert ebben a gyülekezetben ez volt az első alkalom, hogy konferenciát szerveztek. A célközönség a megszokottnál fiatalabb volt, így bár én se mondhatom magam idősnek, mégis kilógtam picit a 13-16 éves korosztályból. Ennek ellenére hozzám is ugyanúgy szólt Isten, és remélem még sokan mások is üzenettel tértek haza. Az igét Halász Attila, szentendrei ifjúsági lelkész hozta. A helyi testvérek sok különleges programmal készültek, így például egy közös adventi jégkorcsolyázásra is volt lehetőségünk. Összességében elmondhatom, hogy Istentől megáldott hétvégénk volt és ismét újabb kapcsolatokra tehetünk szert. Ezért is külön hála van a szívemben.

A karácsony közeledtével ifjúságunkban is megtartottuk közös ünneplésünket. Minden évben sokan veszünk részt ezen a különleges alkalmon, de most még meglepőbb tömeg fogadott minket december 18-án, pénteken. Több mint 20 fiatal gyűlt össze a lelkipásztorklás alagsorában. Nagyon különleges volt ez az ifjúsági óra, hiszen lehetőségünk volt olyanokkal is találkozni, akik évközben nem tudnak részt venni alkalmainkon. Közös dicsőítés, áhítat, valamint ajándékkészítés volt a programunk. A jó hangulatot az is megerősíti, hogy közel 10 fiatallal hajnalig játszottunk. Ezúton is szeretnék megköszönni a lelkipásztorklásnak, hogy erre helyet biztosítottak, és nem csak most, hanem egész évben befogadtak bennünket.”

Ebben a rovatban az interjú helyett, most egy személyes beszámolót olvashatunk Bálint Dominikától arról, hogy a családjuk milyen különleges módon ünnepelte az idei karácsonyt.

„Manapság annyira eltorzultak a karácsonyra való előkészületek, sokak számára nyűg és teher ez az ünnep. A háziasszonyokra gyakran szerfelett sok munka vár: sütés, főzés, bevásárlás, takarítás és még sorolhatnánk. Ilyenkor az emberek idegesebbek, feszültebbek és gyakran észre sem veszik, hogy felesleges kényszer alatt vannak, hiszen a sok ajándék, elvárás, hogy senkit ne felejtsünk el, nehogy kevesebbel viszonzozzuk a másik ajándékát... Tudtam, hogy ezeken nem tudok változtatni, azonban azon gondolkodtam, hogyan lehetne idén Istennek tetsző az ünneplés. Csodálatos volt megtapasztalni, hogy Isten milyen nagyszerű lehetőséget készített nekünk. A családjunkban ebben az évben a megszokottól eltérően telt a karácsony. December 24-én az itthoni készüléket követően a szentestét először nem a családi körben töltöttük, hanem egy hívő, nyolcvan év körüli házaspárt látogattunk meg: Ernő bácsit és Mancika nénit. Ernő bácsi felesége nagyon beteg, nemrég agyvérzése volt és nem tud kikelni az ágyból. Arra gondoltunk, hogy nemcsak a megszokott szűk családi kört ajándékozzuk meg, hanem megpróbálunk nekik örömet szerezni. Eddig igazán nem is ismertek minket, de tudtuk, hogy kettesben ünneplik a karácsonyt és édesapámat nagyon szeretik. Ezért kilépve a komfortzónánkból elmentünk hozzájuk. Készültünk karácsonyi énekekkel, amiket velük együtt énekeltünk, apró ajándékot is vittünk, illetve beszélgettünk, imádkoztunk. Szívbemarkoló volt látni, milyen szeretettel gondozza a feleségét Ernő bácsi, mennyire igyekszik a kedvében járni és megnevetetni. Nem vártunk ajándékot, mégis kaptunk: örömmel telt meg a

szívünk, ahogy mosolyogni és nevetni láttuk őket. Nagyon hálás vagyok, hogy az Úr különös módon használta, építette a családomat és engem is. *~Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám. Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna? Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk hozzád? A király így felel majd nekik: Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.”~
Máté 27:35-40”*

Lovász Debóra

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30-tól imaóra)

Ifjúság bibliaóra:
pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos bibliatanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Elöljárósági megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: Katona Béla

Gondnok: Horváthné Császár Márta
Telefon: 284-46-04

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Széll László joachimszell@gmail.com

Technikai szerkesztő: Katona Bernát bernykatona@gmail.com

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgy.hu